157. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 30 December.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodberigten, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

TURKIJE.

— Te Brussa is een Griek die vijf jaren geleden tot het Islamismus overgegaan was, sedert kort weder Christen geworden. Men heeft hem voor den Pacha gebragt, deze heeft hem echter vrij gelaten, zich op de nieuwe wet beroepende. Bij dit geval kan men nog het volgende voegen.

Voor twee maanden werd te Siwas de quarantaine doctor bij eene Turksche vrouw verrast. Daar in zulke gevallen de Christen gewoonlijk met den dood gestraft wordt, heeft gene om zich te redden verklaard tot het Islamismus te willen overgaan. Ondertusschen heeft de Pacha dezer plaats, een man van gezond oordeel niet terstond deze gedwongene verandering van godsdienst laten volbrengen. De Pacha zelf verschafte den ongelukkigen de middelen om te vlugten, zoodat hij zich thans in volkomene veiligheid bevindt. Deze voorvallen doen ons zien dat de bemoeijingen van den heer *Stratford Canning* niet vruchteloos waren en dat deze keer ten minste de personen aan de bijl des beuls onttrokken, noch gevangen gezet noch voor altijd naar de galeijen gezonden zijn, hetgeen verscheidene buvermoeide kwaadsprekers over deze maatregelen gemeend hebben dat onmisbaar eene aan de dood gelijk staande straf in dusdanige gevallen de ongelukkigen treffen moet.

DUITSCHLAND.

— In de nieuwe Opera van *Meyerbeer*, het kamp in Silezië, waarin de het nieuwe gebouw te Berlijn is ingewijd, komen twee kanonnen, 21 paarden, eltelijke eskadrons Ziethensche huzaren, zware kavallerie, enz. op het tooneel. Alle pauken en trompetten, welke men bekomen kon, zijn ten behoeve van den regemarsch in beslag genomen, en tusschen deze kolossale massa's van toonen, vermengd met het rollen der kanonnen, het getrappel van paarden, het gedruisch der eskadrons en de luidruchtige manoeuvres der artillerie, hoort men plotseling uit een tent eene adagio op de fluit van *Frederik II*. Het zij ons vergund, zegt de *Bremer Ztg.*, bij deze gelegenheid het volgende te verhalen. Toen *Spontini's* Alzidor voor het eerst was gespeeld, bespeurde men daags daarna, dat de oude *Blucher*, wiens standbeeld, gelijk men weet, naast het gebouw der opera staat, een request in de hand hield. Men nam het den grijzen veldheer af, en las: »Verenswaardige Berlijners! Ik heb menigen veldslag bijgewoond, en — dank zij mijn gezond gestel — het gedond van het geschut kunnen verdragen, zonder schade aan mijn gehoor te lijden. Doch sedert gisteren avond moet ik dringend om eene andere plaats verzoeken, daar ik hier stellig doof moet worden." Overigens is het oordeel over de nieuwe opera vrij algemeen gevestigd. De tekst is geheel verongelukt, hetgeen aan de heeren *Tieck* en *Relab* geene nieuwe lauweren aanbrengt. *Meyerbeer* heeft ten aanzien der muzijk het uiterste gedaan. Heeft hij zich niet geplaatst op de hoogte van den grooten dramatischen componist, zoo als hij in de Hugenooten voorkomt, heeft met eene geniale buigzaamheid alle muzikale motiven uit de Pruisische nationale herinneringen opgevat en zamengesteld, hetgeen de eenige weg was, dien zijn onderwerp hem aanbood, om eene werkelijk nationale zamenhang aan het gevoel zijner toehoorders te vinden.

ENGELAND.

LONDEN, den 21. December. Uit de berigten van het Parlement en andere bronnen, vernemen wij dat in de jongste zes maanden vóór 5. December 1839, op welken dag het penny briefport werd ingevoerd, het getal van alle brieven in Groot-Brittanje nagenoeg 37,500,000 bedroeg, de gefrankeerde brieven niet medegerekend. In hetzelfde tijdsbestek, ten jare 1844 was het getal van alle gefrankeerde, ongefrankeerde en gestempelde brieven tot 103,500,000 gestegen. Van deze hadden zich de in Londen afgezondene 70 per cent. de in Londen door den post bestelde nagenoeg 65 per cent en de door Londen gaande, welker aantal vroeger wegens het oponthoud aan het postkantoor der hoofdstad zeer onbeduidend was, circa 200 per cent vermeerderd. Deze verbazende vermeerdering is aan de meerdere snelheid der dagelijksche posten en aan de menigvuldige verzending per de spoortreinen toe te schrijven. In het eerste zes maanden van dit jaar berekende men, het getal der brieven op 220,000,000 per jaar — meer dan het drievoudige het briefporto, gefrankeerde brieven en ambtelijke brieven medegerekend.

— *The Standard* berigt, dat een officier van 't admiraalschip *Caledonia*, te Plymouth, eene zonderlinge manier heeft om aan land te gaan. Hij wikkelt zich geheel in een mackintosh, die hij opblaast met een blaasbalgje; hij gaat aldus in het water, dat hem tot het midden komt, beweegt een paar kleine roeispanen en is in een oogenblik [illegible] met zijne ... verlost. Op die wijze kan hij een mijl ver zee steggen; de blaasbalg bij zich hebbende, om de noods zijn gewaad op nieuw met lucht te vervullen.

— In het krankzinnigenhuis van Brattleboro, in Vermont (Vereenigde Staten van Noord-Amerika) bevinden zich 26 personen, welke krankzinnig geworden zijn, doordien zij aan de voorspelling der Milleristen, aangaande het vergaan der wereld, geloof hadden geslagen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14. December. Men heeft dikwijls beweerd, dat het leven in de hoofden van onthalsden nog eenigen tijd voortduurt en dat deze doodstraf de wreedste is. De Heer *Bonafort* heeft te Algiers bij het onthoofden van misdadigers naauwkeurige proeven over deze zaak genomen en dezelve den 2. December aan de Akademie der Wetenschappen te Parijs medegedeeld. De resultaten zijn alle tegen de vroegere bewering uitgevallen. Hij neemt volgens dezelve aan, dat 't leven van onthalsden onmiddelijk na de executie moet ophouden; het zou ten hoogste mogelijk, maar niet waarschijnlijk zijn, dat het nog 5 à 6 secunden voortduurt, want eerst na dit verloop van tijd heeft hij de hoofden aan zijne waarnemingen en proeven kunnen onderwerpen.

— Terwijl men te Parijs tot bescherming der veiligheid de wachten en patrouilles vermeerdert, herinnert men zich, dat in de laatste jaren der restauratie een veiligheidswagen door de straten reed, die op de volgende wijze was ingerigt. Deze wagen was rond en plat als eene tafel. Op dit plat waren zes vaste stoelen, een voor den koetsier en 5 voor de gensd'armes; zij wendden elkander den rug toe, zoo dat zij te gelijker tijd alle punten van den publieken weg in het oog hadden. De raderen waren zoo laag, dat ieder der gensd'armes gemakkelijk op den grond kon springen, de raderen waren met leder overtrokken om geruchte te vermijden, desgelijks ook de hoeven der paarden. Men bevond zich in de nabijheid der policie, zonder de aankomst vernomen te hebben en men heeft er veel nut van gehad.

— Zekeren heer *Turquin*, een der rijkste ingezetenen van Parijs, heeft bij testament zijn geheel vermogen, bedragende negen millioen franks, aan de godshuizen vermaakt.

— De *Echo de la Frontière*, dagblad van Valencijn, verhaalt, dat in den nacht van den 14. tot den 15. dezer eene bende van 90 wel gemonteerde smokkelaars komende uit België, in galop door het dorp Bellignies zijn gereden, de rigting nemende van Saint-Quentin. De eskadron werd aangevoerd door een knappen kerel, met name *Carlier*, oud 25 à 30 jaar, verwonderlijk stout, meester in het paardrijden, en van het hoofd tot de voeten in een harnas gestoken.

— Te Madrid was berigt ontvangen, dat er te Figuières weder eene zamenzwering was uitgebarsten, maar ook spoedig beteugeld, enkelen der eedgenooten waren doodgeschoten en de overige verstrooid.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, den 28. December. Bij Zr. Ms. besluit van den 22. dezer zijn ter vervulling der wethoudersplaatsen, welke door de gewone aftreding op den 2. Januarij 1845 zullen openvallen, in de navolgende steden dezer provincie, tot wethouders benoemd:

Te Middelburg de heer *P. de Stoppelaar*; te Tholen, de heer *J. Pické*; te Vlissingen, de heer *L. de Jonge Borgerhoff*; te Vere, de heer *J. D. Oerlemans*; te Sluis, de heer *J. J. Schansman*; te Hulst, de heer mr. *P. A. Geene*, en te Axel, de heer *K. de Kraker*.

Aan den heer *J. Kakebeeke*, op het daartoe door hem gedaan verzoek, is eervol ontslag verleend als wethouder der stad Goes, en zulks gerekend in te gaan met den 2. Januarij 1845, en in deszelfs plaats als wethouder dier stad benoemd, de heer *J. Walraven van Kerkwyk*, lid van den raad aldaar; zullende ook deze benoemingen gerekend worden in te gaan met den 2. Januarij 1845.

— In den avond van den 18. dezer, ongeveer ten 6 ure, is brand ontstaan in de behuizing van *Leendert A. Smith*, koopman en grutter te Hoogezand, staande ten noorden van het Hoofddiep, in de nabijheid van het gemeentehuis. De brand verspreidde zich dadelijk zoo spoedig en met zulk eene hevigheid door het geheele gebouw, dat het onmogelijk was hem te stuiten, en het geheele gebouw, met uitzondering van eenige meubelen, winkel-gereedschappen en de levende have, bestaande in een paard, twee koeijen, benevens twee varkens, eene prooi der vlammen is geworden, zijnde de muren alleen blijven staan. Door middel van de brandspuiten der gemeenten Hoogezand en Sappemeer heeft het mogen gelukken de naast belendende gebouwen te bewaren. De oorzaak van den brand is niet met zekerheid bekend, en de schade, daardoor veroorzaakt, mag inderdaad aanzienlijk genoemd worden. Het gebouw was tegen brandschade verwaarborgd.

Ingezonden Stukken.

Zorg van het Gouvernement voor onze Marine in Neerlands Indie.

(Vervolg van onze vorige.)

Wij nemen uit het verslag »Over het kielen van een stoomboot in Indie" nog het volgende over:

»De Schout-bij-Nacht was onze steun en bovendien vonden wij een bijstand die op het eerste gezigt minder in het oog valt en daarom gemeld moet worden. Dit was de maatregel van onzen officier van gezondheid Poe, om de ongesteld wordende schepelingen, dikwerf met hevige koortsen beginnende, waarna een of twee dagen rust volgden, *niet* te verzenden naar het groot hospitaal te Batavia, zoo als de order echter daaromtrent is. — Hij behield de zieken bij zich, en onder zijn onmiddellijk toezigt, hetgeen dikwijls een dertigtal bedroog van onze kleine equipage. Vele waren er, die na een of twee koortsen weder op hun verhaal kwamen, en spoedig weder aan het werk gingen, enkele slechts werden echter als zij goed herstellende waren, naar Batavia gezonden voor verandering van lucht. Ware hij begonnen met de zieken naar Batavia te zenden, dat reeds oppervlakkig door den grooten afstand zoo nadeelig schijnt en werkelijk is, dan waren wij spoedig op nul herleid geweest. Door zijne onvermoeide zorgen, hadden wij altoos een zeker aantal aan het werk, en waren niet, zoo als zulks met andere schepen gebeurt, met nagenoeg de gansche equipage in het hospitaal; slechts drie overledenen telden wij op Onrust; zeker waren er meer bezweken bij eene verzending naar Batavia.

»Dit houden der zieken op Onrust, hoewel in een bamboezen invallend gebouwtje, waarvan reeds vroeger gesproken is, goed door ons met zeilen behangen voor togt en van zulk een gunstig gevolg, streed geheel met de gevoelens van den kommandant van het eiland, die wenschte, dat wij deden gelijk al andere schepen gewoon waren, en onze zieken verzonden, te meer daar er nu in dat hok geene plaats was voor de onmiddellijke zieken van andere schepen, die er kwamen, daar de verzending elken dag ten 11 à 12 ure op den middag, het warmste van den dag, plaats heeft.

»Met [illegible] het zoogenaamde hospitaal vol, en dus [illegible] ...mmeerd, om de zieken te ev[illegible] ...urlijk, omdat de doctor he[illegible] kwestie was niet aange[illegible] velend, en had ten ge[illegible] overledene eene ki... gek[illegible] den tweeden en derden gew[illegible] ...dant van het eiland.

»[illegible] beide Europeanen, in het [illegible] en spijkers stervende, aan een [illegible] werden dus in hunne hangmatten genaaid, door de weinige gezonden en mij daar heen gedragen, in de sloep gelegd en op het naburig eiland Purmerend, gelijk de minste Koelie, begraven. De indruk, dien dit op de overblijvenden maakte, is niet gemakkelijk te beschrijven en inderdaad treurig.

»De rekening van de *'Phoenix'* beliep *f* 37,200."

Tot zoo verre het uittreksel uit het verslag, en wij achten het overtollig [illegible] len wij vragen, w[illegible] gingen van belangst[illegible] ministeriele aanspra[illegible] officieren in hun e[illegible] geplaatste personen [illegible]

CAS, MACHIELSEN,

in de Oost-Indie gestaan hebben, geen invloed g gehad hebben, om, wij zeggen niet een groot, v men, maar toch een redelijk marine-etablissement te daarstellen, toch iets dat naar eene werf geleek, ... vlotten, die drijven, gereedschappen, die bruikbaar zijn en eene woning voor den zieken schepeling? Waarlijk het is niet te veel van die vlootvoogden gevergd, maar de heeren officieren der marine schijnen niet veel van hunne chefs gewoon te zijn, wanneer wij in het verslag hulde aan den Schout-bij-Nacht zien toebrengen voor zijne ondersteuning en diens invloed nog niet groot genoeg was, om een' matroos eene eerlijke begrafenis te doen geworden.

Er moet gepetitionneerd worden.

Van alle zijden gaat thans in Nederland de wensch op, dat de grondwet veranderd en volgens de behoeften der natie ingerigt moet worden; het verlangen naar vrije verkiezingen en eene bezuiniging op de huishouding van den staat is algemeen. De natie begint eindelijk te begrijpen, dat voor een klein land, hetwelk in de laatste jaren zoo zeer is achteruitgegaan, het bestuur op veel te kostbaren voet is ingerigt, en dat het een schandelijk stilzwijgen zoude wezen, hiertegen hare stem niet te durven verheffen.

Doch alle veerkracht en zelfstandigheid is aan de natie langzamerhand benomen, door haar, met opzet, buiten alle zaken te houden; lam en vadsig als zij is, zit zij nu als een kind te pruilen, en even als het kind, durft zij hen niet aan, die haar zoo lang mishandeld, onderdrukt en uitgezogen hebben.

Niet alleen het bestuur van onwillige en onbekwame ministers is schuld van de achteruitgang des vaderlands, een groot gedeelte hiervan heeft de natie zich zelven te wijten: had zij zich met kracht, tegen de geldverspillingen verzet, en sedert lang reeds op een vrij verkiezingstelsel aangedrongen, dan zoude zij zich nu niet door de schandelijkste belastingen tot armoede zien gebragt, en zich van de ondergang des vaderlands te beschuldigen hebben.

Het is de pligt van elk, in wiens boezem een vaderlands hart klopt, de publieke geest, welke langzamerhand schijnt te willen ontwaken, door alle betamelijke middelen, op te wekken en aan te wakkeren. Eene weg blijft er nog, voor de te lang gefolterde en misleide natie open, het is die, welke reeds zoo dikwijls, door de vrijzinnige pers het volk is aangewezen, om namelijk, door het indienen van adressen het voorstel der liberale mannen in de Tweede Kamer te ondersteunen.

Doch de natie zit nog steeds stil, zij durft het eenige redmiddel hetwelk haar overblijft, niet met moed aan- niet dat door te talmen en door niets ... tste tijd voorbij gaat en dat elke dag ...agt, eene stap nader tot haar ver-...

Elke provincie, elke stad moest trotsch wezen de eerste stap op den weg der vrijheid te durven doen, doch het tegendeel heeft helaas! plaats, de een wacht op den ander en niemand durft de eerste zijn; begrijpt de natie dan niet dat zoo doende, alles bij het oude blijft en dat hare onderdrukkers, hoe langer hoe meer haar met minachting zullen behandelen, die zij van alle moed ontbloot en hun slaafs onderworpen zullen wanen. Zoo gaat het vaderland gewis te grond, en geraakt de natie al meer en meer onder het juk van eenige weinige baatzuchtige wezens, die het om niets dan om hun eigenbelang te doen is.

De Koning de treurige toestand des vaderlands en het verlangen der natie onder de oogen te brengen, is de pligt van elk burger; *geen adressen of verzoekschriften aan de Tweede Kamer*, gelijk eenigen willen, waar zij op de griffie zouden begraven worden, dit toch zoude niets dan tijdverspilling wezen en niets uitwerken; maar aan de stem des volks zal de Koning geen gehoor weigeren, *dat het Nederlandsche volk zich in eerbiedige adressen tot hem wende, hy zal hetzelve, vertrouwen wy, niet onvoldaan van zich zenden.*

24. December 1844. X.

MENGE[LI]NGEN.

De gezeten burgerstand.

Heinrich Zschokke, de eerwaardige grijze menschenvriend, wiens talrijke werken, de Uren aan de godsdienst gewijd sedert jaren, deelen van Eigenlevensbeschrijving (*Selbstschau*) nu reeds eenige maanden door geheel Europa in 't bezit van alle beschaafde misgezinnen zijn of zijn moesten, heeft nu kortelings weder ... eschriften ... end, vrij ... geswoor- ... mans ... it belang- ... en vorst ... ngen, het ... ogt daar, in aanzien van het in ons opschrift vermelde onderwerp:

» De ondervinding bevestigt, dat de zoodanige staten minste misdadigers hebben, waar onder de inwoners schoon al een matige, echter een vrij algemeen verbreide welstand heerscht; waar noch overgroote armoede aan de ééne, noch bovenmatige rijkdom aan de andere zijde het algemeene evenwigt verbreekt. De ondervinding leert, dat uit dien hoofde inzonderheid vooral bij den welgestelden middelstand van elke natie ook de meeste eerbaarheid, godsdienstigheid en zedelijke tucht heerscht. Ik reken tot dezen middelstand, zonder onderscheid van rang, de gezamenlijke bevolking, die, gelijkelijk verwijderd van overvloed, als van gebrek, zich van een eerlijk en algemeen bedrijf of beroep voedt -- burgers en boeren, hooge en lage burgerlijke en militaire ambtenaren, geleerden en ambachtslieden, betitelden en onbetitelden. Hun allen is, ter verzekering of vermeerdering van het toereikend inkomen of vermogen, boven anderen aan een eenvoudig, geregeld huiselijk leven gelegen, aan handhaving van stipte orde, aan 't goed onder ontzag houden van hunne zonen en dochters. In hun midden, zoo ergens, leeft en vertoont zich de echte burgerdeugd; vredelievendheid, weldadigheid, open zin voor 't nut van 't algemeen, liefde voor en trouw aan het over hen gestelde vorstelijke huis. Zelfs in oorlogstijd zijn het de leden van dezen middelstand, die tegen den nood van 't vaderland de wakkerste kampioenen in 't veld brengen; mannen, die wat boogers willen, dan soldateneer en soldatenloon.

Deze middelstand is de eigenlijke kern van ieder volk. Hem onverbasterd en groot in wezen te houden, moet vandaar het ernstige streven van elke regering blijven; want aan hem -- aan den gulden middelstand alleen -- is zij hare kracht en sterkte verschuldigd tot groote ondernemingen; aan hem haren roem onder de natiën; aan hem haren glans door wetenschap, kunst, handel en nijverheid. Veel minder doen voor deze de verspreide leden der rijkste klasse, want dier getal is naar evenredigheid te klein; nog minder leesten (1) de schamele broeders der laagste klasse, want aan hen zelven moet nog ondersteuning worden uitgereikt. Overmaat van pracht en overmoed van de rijksten zijn voor 't gezonde leven van het staatsligchaam even verderfelijk, als de ellende en nood van de armste klassen.

Dat wist de Oudheid reeds sedert lang, en zij streed daarom tegen het ontstaan van overmatig gebrek, op verschillende, hoewel ook soms niet altijd verstandige wijze. Mozes, zooals bekend is, vond zijn jubeljaar uit; Licurgus de gemeenschap van goederen; Rome de agrarische wetten -- alles vruchteloos. Later heeft men wetten tegen de weelde uitgeschreven, kennelijk minder in den edelen zin der Ouden, om verarming te verhoeden, dan uit kinderachtigen, kleingeestigen trots, om de hoogere en lagere standen van het volk van elkaâr te onderscheiden.

Vele landsregeringen van onzen tijd daarentegen, ver verwijderd van eene gelijkmatige verdeeling van het eigendom te begunstigen, schijnen die als 't ware opzettelijk tegen te werken; schijnen den middelstand ten verdelgens toe te willen verzwakken, zoo, dat de natie ten laatste in eenige weinige millionairs en heerschappen en in eene geweldige massa van bedelaars en afhangelingen van die alleshebbers zou moeten bestaan.

Zij schijnen dat te willen, zeg ik enkel want inderdaad is zulks de wil en de bedoeling van de landsregeringen niet. Onze staatslieden en diplomaten deinzen wel soms zelven terug voor de toenemende verarming in steden en dorpen, en peinzen op middelen en wegen, om den voortgang daarvan te stuiten. Billijkerwijze zouden zij echter niet minder voor de opeenhooping van ontzettende fortuinen vreezen, die men in 't bezit van enkele grooten des lands, van enkele speculanten, fabrikanten, kooplieden en bankiers-huizen gedurig meer ziet plaats grijpen. Immers, de toeneming van den rijkdom staat met de afneming van de algemeene welvaart in eene natuurlijke verhouding en evenredigheid.

't Is waar, dat men de tegenwoordige som der armen onder de 230 millioenen bewoners van Europa op niet meer dan om de 15 millioenen berekent. Zoo zou, bij overslag, dus slechts de vijftiende of zestiende mensch ontbloot, arm en hulpbehoevend zijn. Evenwel, de massa dezer niets-hebbers is niet door alle staten gelijkmatig verdeeld, maar meerendeels slechts in de beschaafde streken en slechts in de westersche helft van Europa te huis. Wij weten, dat in menig staat, volgens officiële regerings-opgaven, reeds het achtste en zevende deel der bewoners van ondersteuningen der overigen leeft, en den staat niet met opbrengsten tot diens behoeften, maar slechts met kinderen dienen kan. En dit is het geval in landen, waar gelijktijdig onmetelijke bezitting in kapitalen en grondeigendom het erfgoed van een betrekkelijk gering aantal familiën geworden is. Ik wil niet van Italië, Spanje enz. spreken. Maar ik roep uwer Doorluchtigheid de toestanden van Engeland, van de Nederlanden, van Frankrijk in het geheugen! Ik roep u de eeuwige onlusten, woelingen en gistingen van zulke staten voor den geest. Ook dat in verschi... oorden van Duitschland en Zwitserland de verarm... bij het volk, en gevolgelijk in dezelfde mate ... getalvermindering van den middelstand grooter word... is eene even bekende, als betreurenswaardige daadzaa...

De eerste verschijning van een zich allengs uitbreidenden middelstand bij de natien is eene schoo... lentevrucht harer beginnende beschaving. Barbar... kennen geene burgerlijken middelstand. Zij hou... zich aan de scherpe verdeeling tusschen vrijen ... slaven of lijfeigenen. Aan de eersten komt all... aan deze laatsten weinig of niets toe. De bewon... des lands zijn niet het volk van hetzelve, maar ... zijn slechts het dienstbaar gemeen der heeren ... gebieders. Deze alleen zijn het volk; het volk ge... niets.

Alle beperking of verzwakking van een gezete... welvarenden middelstand is beginnende verzwakki... en vernietiging der beschaving. Elke staat, die d... zijn bestuur de hand daartoe biedt, verwoest m... eigen hand den breeden, vasten grondslag van z... bestaan, en bereidt zich zelven geduchte, innerlij... beroeringen of, bij den eersten, gewelddadigen scho... geheele ontbinding en oplossing. De ... kenteekenen van zijn aannader... deels verkwistende praalzucht ... gekoesterd door al de kunsten ... vermeerdering der tuchtelingen in strafgevangenissen, ge... vangen; tucht- en verbeterhuizen; terwijl kerken ... scholen daarbij zigtbaar haren weldadigen invloed, ... galgen en schavotten hunne afschrikkende krac... verliezen moeten.

(1) Een door en door goed-Hollandsch woord, dat: leesten, in denzelfden zin als het Hoogduitsche *leisten*. Onze beroemde J. Clarisse merkte dit reeds voor jaren ergens in eene noot, ik meen in de Mnemosyne, aan.

— In de *Goessche Courant* leest men het volgende:

Welke zyn de by de Wet verboden, te dragen ....

In September ll., ging de Pastoor ... met een zakpistool, in gezelschap van ... het dorp *R.*, waar hetzelve bij een vro... een anderen hond niet zeer galant was ... gekomen zag de pastoor zijn gezelschap a... van dezelfde receptie, greep het pistool, ... trof, — niet den aanvallenden hond, m... loopend kind, dat eenige hagelkorrels in ... Op deszelfs gejammer schoten eenige men... te hulp, doch ZEW. stak welvoldaan zij... vervolgde rustig zijnen weg. De burge... intusschen, met zulk eene heldendaad ... naar het schijnt minder ingenomen, ma... beurde proces-verbaal op aan den kantonre... en ander, gestaafd door een half dozijn ... zijne aanmerkingen wederom verzond ... autoriteit te *M.* Alles bleef stil tot De... moest de pastoor te *O.* eene zijdelingsche ... ontvangen met de verklaring, dat men ... gedrag zeer *zonderling* vond. Tot ... ontv... waarschuwing, schijnt ZEW. *zonderling* ge... te huis gevonden te zijn.

Zie daar de aanleiding tot bovenstaande vra... der bestendige lezers der *Goessche Courant* i... *trict van Zeeland.*

17. December 1844.

Koninklijke Nederlandsche Loterij.

TREKKING DER VIJFDE KLASSE:

1e Lijst. No. 7457 eene premie van f 1000.
2e Lijst. Geene.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 28. December.

Diana, J. Lindberg, is van de reede binnen de dokhaven gehaald.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Johannes, W. B. Minolts, Oostende, lijnzaad, ... van Vlissingen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

27 December 1844.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
2 J. Zeeuwsche Tarwe	f 8.75	Zomergarst	f 3.60
1 dito dito	« 8.30	N. W. dito	« 4.00
N. dito dito	« 6.50	N. W. Gr. Erwten	« 4.75
2 J. Walch. dito	« 9.00	Z. dito	« 4.
1. dito dito	« 8.7[illegible]	W. Witte dito	« 5.00
Nieuwe dito	« 6.[illegible]	Witteboonen	« 6.70
O. Rogge	« 5[illegible]	Br. dito	« 8.75
N. Rogge	« 5[illegible]	N. W. Paardenboonen	« 4.00
O. V. Koolzaad	« [illegible]	W. Z. dito	« 3.90
Zomer dito	« [illegible]	Raapolie	f 41.00 p. v.
St. Joosland dito	« [illegible]	Patentolie	« 43.00 «
Haver	« [illegible]	Lijnolie	« 34.00 «
Boekweit	« [illegible]50	Raapkoeken f :	de 1040 st.
Zomerzaad	« [illegible]50	Lijnkoeken « 9.00	104 «
Winter garst	« [illegible]30		

Te Vlissingen bij A. W. VAN BEEREN.